

zomercursus met anti-vries en bloeiende steen

Een interview met mezelf

V Een digitale zomercursus gedichten lezen, wat moet ik me daarbij voorstellen?

A Nou, stel je het volgende voor: het is maandagmorgen en zomervakantie. Je ziet op het scherm van je mobiel of je computer dat aan de appgroep waaraan je deelneemt een gedicht is gestuurd. Je leest het. Merkwaardige tekst. Niet alles is duidelijk, sommige stukjes zijn wel mooi, andere grappig, één regel raakt je. Je leest het nog eens en begrijpt het nu beter, maar je hebt nog wel een paar vragen. Die stel je in de app, gecombineerd met een paar opmerkingen over je beleving van het gedicht. In de loop van de dag doen een paar andere appgroepsleden dat ook en sommige van de vragen worden door anderen beantwoord. Reageren op het gedicht hoeft niet, maar als je het wilt, dan graag op de dag dat je het gedicht binnen kreeg. De dag daarna reageer ik op wat er is geplaatst en geef daarbij wat achtergrondinformatie over dichter en gedicht. Op de derde dag (woensdag) ontvang je 's morgens een tweede gedicht. Je kunt daar ook weer op reageren en krijgt de dag daarop weer reactie van mij. Vrijdag derde gedicht ...enz. Zes weken lang. In totaal achttien gedichten met reactiemogelijkheid en terugkoppeling. Ook als je zelf geen behoefte voelt om te reageren, kun je heel wat opsteken van de inbreng van anderen.

V Is het niet leuker om zoiets in een mondelinge cursus te doen?

A Tja, dan wordt het wel spontaner, levendiger en sneller, maar gedichten lezen en het erover hebben, is juist ook erg gebaat bij traagheid en bedachtzaamheid. Op deze manier, digitaal, heb je veel meer tijd om wat je las (het gedicht en de reacties erop) te overdenken én om je eigen reactie erop onder woorden te brengen. En je kunt het ook nog eens allemaal teruglezen, in je eigen tempo, op je eigen tijd en je eigen plek.

V Niet beledigend bedoeld hoor, maar waarom zou ik überhaupt gedichten willen lezen?

A Daarop zijn allerlei antwoorden mogelijk, van heel alledaagse zoals je woordenschat vergroten tot zeer verhevene zoals het transcendentale ervaren, met ergens daartussenin plezier beleven, ontroering, troost, empathie, verontwaardiging, verwarring ervaren. Misschien helpt een citaat van Gerrit Krol: "Als je niet elke dag met een stok in je ziel roert, dan vries je dicht." Gedichten kunnen je beroeren: je denken, voelen en verbeelding in beweging brengen.

V Oké, stel dat ik wel eens zo'n anti-vriescursus wil proberen, wat moet ik dan doen?

A Dan stuur je mij (bram.mieras@gmail.com) een mailtje met de tekst: ik geef me op voor de zomercursus gedichten lezen. Of iets van die strekking. Je krijgt dan een van de volgende twee reacties: Heel fijn! Dat kan nog, je bent aanmelder [volgt een getal uit 1 t/m 10]. Of: Fijn dat je mee wilt doen, maar helaas zit de cursus vol. Ik zet je op een namenlijst en je wordt geïnformeerd bij een eventuele vervolgcursus. Dat maximum aantal van tien is omdat ik voldoende tijd wil nemen om alle aan mij gestelde vragen goed te beantwoorden. Als je na aanmelding bericht krijgt dat je mee kunt doen, stort je zestig euro op mijn rekening (A.W.Mieras - NL61 INGB 0002 8014 46 – cursusgeld) en daarna ben je officieel cursusdeelnemer en lid van de appgroep die ik aanmaak zodra er tien deelnemers zijn. Via die app krijg je het eerste gedicht op de eerste maandag van de zomervakantie. Voor regio Noord is dat 24 juli.

V Als ik nog meer vragen heb over de cursus, waar kan ik die dan stellen?

A Die kun je aan mij stellen via mijn e-mailadres. De Volksuniversiteit Hengelo, die op de hoogte is van de cursus en enthousiast erover, laat de contacten aan mij over en is in de vakantie niet bereikbaar.

V Klopt het dat je dit vraaggesprek graag zou willen afronden met een gedicht?

A Goed aangevoeld! Compliment voor je inlevingsvermogen. In november 1997 werd een project gestart om een gedicht van Arjen Duinker in zoveel mogelijk talen te laten vertalen en de wereld in te sturen. Ambassades, universiteiten, restaurants, scheepvaartbedrijven, piloten, asielzoekers, reisbureaus etc. werden benaderd op zoek naar vertalers. Het project duurde een jaar en leverde ruim honderd vertalingen op. Het gedicht heet "De steen bloeit" en ik denk dat poëzie dat kan: stenen doen bloeien.

DE STEEN BLOEIT

De steen bloeit.
De steen die niet kan bloeien,
Wat bloeit die steen.

Zijn bloesems zijn veelkleurig.
Gekleurd als de wolken wanneer de maan hen beschijnt,
Gekleurd als jouw ogen, liefste,
En warm.
Gekleurd als vrolijke ideeën,
Veelkleurig als golven die tot aan de horizon golven.

Wat bloeit de steen,
Wat bloeit de steen die niet kan bloeien...

Hij geurt naar de wind die het gehuil uiteenslaat,
Hij geurt naar het vanzelfsprekende,
Naar bloed,
Gepofte kastanjes,
Drukte in de straten.
Hij geurt naar een vrijheid van zien en voelen
En betovert veelkleurige vlinders.

Zo bloeit de steen,
De steen die niet kan bloeien.
Ik kom terug,
Ik kom terug, liefste, met een van zijn bloesems.

-----
uit: 'Het uur van de droom', 1996.